

ПАРАПЛАНЕРИЗЪМ

РЪКОВОДСТВО ЗА ПИЛОТИ

ВЪВЕДЕНИЕ

Парапланеризмът е вид авиационен спорт, на който са присъщи всички възможни опасности, свързани с авиацията. При парапланеризма също стават инциденти, завършващи понякога с фатални последици, дори и с опитни пилоти, използващи екипировка според всички изисквания. Освен това той е съвсем нова форма на летене и настоящото ръководство не може да претендира, че посочва всички възможни източници на потенциална опасност. Този, който не иска да приеме свързаните с парапланеризма рискове, не трябва да се занимава с този спорт. Настоящото ръководство може да се използва в курсове за начинаещи само в комбинация с индивидуално обучение от квалифициран за тази цел инструктор. *То не е предназначено за самообучение.*

ГЛАВА 1

ЗА ПАРАПЛАНЕРИЗМА

ОБЩ ПОГЛЕД ВЪРХУ НАЙ-НОВАТА ФОРМА НА ИНДИВИДУАЛНО ЛЕТЕНЕ

Парапланеризмът е съвсем нова форма на спортно летене. Той дава възможност почти на всеки да реализира отдавнашната човешка мечта за индивидуален полет по един лесен и приятен начин.

Основните техники се научават лесно. Екипировката е проста, лека и сравнително евтина в сравнение с други видове летателни апарати. Физическите усилия са по-големи отколкото при самолета, например, но парапланеризмът е по-лесен и достъпен от близкия до него като форма на летене делтапланеризъм. Също както делтапланеризма, парапланеризмът е свободно летене. Той не е воден парашутизъм (parasailing), при който се лети с привързан към лодка парашут. Пилотите на парапланер също могат да излитат чрез теглене от моторна макара; когато излитането чрез затичване от склон не е подходящо, но това не е типично за този спорт. Парапланеризмът не е и свободно падане (skydiving), при което се лети след скачане от самолет и основната цел е свободното падане, въпреки че самият парапланер прилича /по външен вид, но не и по конструкция или възможности/ на парашута за свободно падане, от който е произлязло. И последно, парапланеризмът не е скачане от високо място (base jumping) - вид свободно падане от мост, сграда или скала.

Парапланеристът излита като тича надолу по склона на хълм срещу преобладаващия вятър до момента, в който изпнатото над главата му крило го издигне от повърхността на земята. Също както делтапланиризма, парапланеризмът е безмоторно летене, освободено от усложненията, които предполага използването на двигател. В спокойния въздух на ранната утрин или вечер, парапланеристът може с няколко прости операции да се издигне от всеки удобен хълм или планински връх и да лети гладко и безшумно след което леко да се приземи на стотици или хиляди метри по-надолу. Дори и само това да предлагаше този спорт, то е съвсем достатъчно за тези, които цял живот са мечтали да постигнат простия и безметежен полет на птиците.

Така както делтапланеризма и безмоторното летене, парапланеризмът също предлага и нещо повече. В по-активния въздух в средата на деня, един опитен пилот може да използва възходящи въздушни потоци, които да го издигнат, понякога на хиляди метри

